

1. Poniedziałek 1

Hbr 1,1–6

Mk 1,14–20

Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierźcie w Ewangelię (Mk 1,15).

W Ewangelii św. Marka jest to pierwsze zdanie wypowiedziane przez Pana Jezusa. Ono streszcza całe Jego orędzie. Oto nadszedł sposobny czas do nawrócenia, bo królestwo Boże jest obecne. Następną sceną – powołanie pierwszych uczniów – staje się wzorem ludzkiej odpowiedzi na to Chrystusowe orędzie. Obie pary braci: Piotr i Andrzej oraz Jakub i Jan natychmiast rzucają wszystko i idą za Jezusem. Jeszcze nie znają całej Jego nauki i jej skutków, ale zawierzyli, pozostawili wszystko i wybrali więc z Jezusem. Taka jest prawdziwa odpowiedź na Chrystusowe wezwanie. Wiara jest wprawdzie i przede wszystkim zawierzeniem, przyłgnięciem do Osoby Jezusa, a w Nim do Boga. Jest ona odpowiedzią na Boże słowo.

Wielokrotnie i na różne sposoby przemawiał niegdyś Bóg do ojców przez proroków, a w tych ostatecznych dniach przemówił do nas przez Syna (Hbr 1,1).

Dotychczas Bóg przemawiał do ludzi przez proroków i przez wydarzenia. Teraz przemówił przez Syna. Jego Słowem staje się Syn, który stał się Człowiekiem. Jego zasadniczym orędziem nie są słowa wypowiedziane podczas trzyletniego nauczania, choć są one ważne i bez nich nie wiedzielibyśmy w ogóle, czego nas naucza. Jego słowem jest miłość do końca, wprawdzie przez wcielenie, czyli solidarność z nami, wejście z nami w zażyłą więc rodzinę. Staje się On naszym Gołem, najbliższym krewnym, który bierze odpowiedzialność za nas. Potem wypełnia obowiązek owego najbliższego krewnego w dziele odkupienia przez oddanie za nas swojego życia. Właśnie te dwa gesty: wcielenie i odkupienie są Jego słowem do nas skierowanym. Nie są to idee, nie jest to tylko jakiś mądry przekaz, ale miłość wyrażająca się w czynie. Na takie słowo prawdziwą odpowiedzią może być podobnie czyn z naszej strony. Tym czynem jest zawierzenie i pójście za Nim.

W liturgii, w którą wchodzimy, urzeczywistnia się taka „pełnia

czasu”. Właśnie tutaj jak nigdzie „blisko jest królestwo”. Eucharystia też w sposób szczególny staje się sposobnością do naszej osobistej odpowiedzi i przemiany serca.